

A piros szőnyegen

KRUDY GYULA

egy este abban az óbudai kiskocsmában ült, ahol minden este megiszogatta a maga borát, amikor bemutatott neki egy tehetséges fiatal író. Krudy szeretettel üdvözölt a fiatal kollégát és meghívta asztalához. Beszélgettek, iszogattak, elmúlt az éjféli, az egy órái is elű. Öt óra már a azomszéd templom órája, kettő is elmúlt, végre három órakor a fiatal ember felkelt és zavartan, szabadkozva kijelentette, hogy neki most már haza kell mennie. Krudy rámondta:

— Na ócsám, ha tudtam volna, hogy ilyen felugráós ember, nem hívem volna meg az asztalomhoz.

A fiatal író elrejtekte magát, elbúcsúzott és elment.

Egy hét múlva újra megjelent az asztalnál. Tisztelettel köszöntötte Szindbádott, a vörös postakocsi mesterét, Krudy azonban rá sem nézett. A fiatal író esendesen leült az asztal sarkára és egy szót sem szólt, amíg a pincér oda nem jött. Akkor sperényod mondta:

— Kérlek egy nagyfröcsösti és egy bejelentőlapot.

Szindbád lepillantott, elmosolyodott és hatalmas perorlát adott a fiatal írónak, aki ilyenképpen egyenértékű asztaltársként lön befogadva a halhatatlannak látszólag.